

Arrest

nr. 137 787 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars en bezit u de Iraanse nationaliteit. U bent afkomstig uit Teheran. Na uw middelbare school volgde u een cursus informatica. Tevens behaalde u, net als uw broers H. (...) en I. (...), een zwemreddersdiploma. U werkte 's avonds als redder/opzichter in verschillende plaatselijke zwembaden. Overdag werkte u bij het Ministerie van Financiën, net zoals uw vader en een oom langs moederskant. Net zoals uw vader en oom was u ook lid van de Bassidj (Mobilisatie van Verdrukten). Hoewel u bij een overheidsdienst werkte, durfde u tegen de algemeen geldende voorschriften voor werknemers in te gaan. Zo epileerde u tijdens de vasten uw

wenkbrauwen en liet u geen baard staan. U werd hiervoor uitgelachen door collega's en op het matje geroepen. Eind 1386 (Perzische kalender, komt overeen met 2007 in de Gregoriaanse kalender) leerde u A. N. N. A. (...) (O.V. (...)) kennen. Omdat het sneeuwde bood u haar een lift aan tot haar huis. Jullie begonnen een relatie met elkaar. Hierdoor ondervond u wat tegenstand van uw familie, die haar niet zagen zitten als uw bruid. U vroeg haar toch ten huwelijk en vierde samen, anderhalf jaar na jullie kennismaking, bij haar thuis in het gezelschap van alle familieleden, jullie verloving. Jullie bleven elk bij uw ouders wonen en bezochten elkaar regelmatig zoals de traditie het toestond.

In 1387 of 1388 (2008 of 2009) vonden er betogingen en rellen plaats tegen de opgeslagen brandstofprijzen. Uw broer H. (...) was samen met enkele van zijn vrienden met uw wagen onderweg om te gaan tanken. Ze kwamen terecht in een tumult van stenen gooiende mensen. H. (...) besloot mee te doen aan de rellen. Toen de politie optrad ontstond er chaos. Uw broer werd opgepakt en kreeg een klap met de kolf van een geweer. Toen een agent vervoer ging regelen, zette uw broer het op een lopen. Hij sprong in een voorbijrijdende wagen en werd beschoten. Uw broer raakte gewond en werd alsnog opgepakt. Hij werd voor verzorging overgebracht naar een legerhospitaal. Aangezien uw broer met uw wagen reed werd u opgeroepen om uitleg te geven. Uw vader kwam naar de rechtbank met een eigendomsakte. Hij vernam er dat u en hij naar huis konden gaan. Jullie dienden wel klaar te staan wanneer men jullie zou oproepen. Jullie werden echter niet meer opgeroepen. H. (...) werd veroordeeld voor zijn deelname aan de rellen.

Intussen kreeg u op uw werk te horen dat men niet akkoord ging met uw uiterlijk en het feit dat u niet bad en niet vastte. Men lanceerde tevens geruchten dat u een relatie zou hebben met een gehuwde vrouwelijke collega. U vernam dit nieuws van een medewerker. Begin eerste maand 1388 (maart 2009) werd u, na vijf jaar op het Ministerie van Financiën te hebben gewerkt, ontslagen. U diende een klacht in naar aanleiding van dit ontslag en hoopte dat men u opnieuw zou aanwerven. U werd echter niet meer aangenomen. Op 26/05/1388 (17/08/2009) huwde u officieel met A. (...). Omdat u een rechtszaak vreesde omwille van het onderhouden van een relatie met een gehuwde vrouw/collega, omdat H. (...) als relschopper werd veroordeeld waardoor u als anti-regeringsgezind kon worden beschouwd en omdat uw broer I. (...) al veel problemen gekend had met de Iraanse autoriteiten, besloot u het land te verlaten.

U besprak uw problemen met uw schoonfamilie. U vernam dat uw schoonzus S. N. N. (...) (O.V. (...)), haar echtgenoot M. R. (...), gekend als M.-A. R.-S. (...) (O.V. (...)), en uw schoonbroer, A. A. N. (...), alias A. (...), mensensmokkelaars waren voor heel Europa. Ze zouden dan ook regelen dat u en A. (...) met A. A. (...) via Griekenland naar België konden reizen. Samen met uw echtgenote A. N. N. A. (...) vertrok u op 29/05/1388 (20/08/2009), beiden in het bezit van jullie reispassen naar de luchthaven Imam Khomeini. Jullie vlogen naar Turkije. Tijdens jullie verblijf in Turkije gedurende een kleine maand kregen jullie een document dat als identiteitsdocument moest dienen. Daarop werden jullie per boot illegaal naar Griekenland overgebracht. Uw schoonbroer A. A. (...) vloog jullie na. Tijdens jullie verblijf van twee weken in Griekenland kreeg u een Italiaanse identiteitskaart van een Iraniër. U zou ermee naar Frankrijk moeten vliegen. U werd op de luchthaven in Athene echter samen met een nicht van uw echtgenote, L. B. (...) (G. (...)) (O.V. (...)), tegengehouden bij de douane en teruggestuurd. Uw echtgenote A. (...) kon wel samen met haar broer A. A. (...) doorreizen. Daarop bezorgde een vriend van A. A. (...) u een Bulgaarse identiteitskaart, waarmee u de volgende dag alsnog door kon reizen naar Frankrijk. Vanuit Frankrijk reisden jullie door naar België waar u uw echtgenote bij haar zus S. (...) terugzag. U logeerde gedurende twee weken bij uw schoonfamilie in België. Tijdens uw verblijf maakte u A. A. (...) duidelijk dat u naar Groot-Brittannië wilde. Hij zei u dat hij dat niet kon regelen. Intussen hield hij uw geld en het goud dat u hem gegeven had voor uw reis naar Groot-Brittannië bij. Enkele dagen later begon uw schoonfamilie u te vernederen en te pesten. Ze maakten u duidelijk dat u geen geschikte partner voor hun zus was. Ze zouden A. (...) hebben gemeld dat ze voor een asielaanvraag beter af was zonder u. Ze namen al uw documenten, zoals uw originele shenasnameh (identiteitsboekje), uw rijbewijs, uw diploma's, enkele convocaties op uw naam en op naam van uw broer en een document van uw werk af. Op 11 september 2009 heeft u een asielaanvraag ingediend. Intussen merkte u dat uw schoonzus S. (...) in het bezit was van een eigendomsakte van een winkel van uw vader. U vernam uit contact met uw moeder dat S. (...) het document bij haar thuis had ontvreemd. Omdat A. (...) tegen u werd opgezet, kregen jullie echtelijke problemen. U werd door uw schoonfamilie buitengezet. Een jaar na jullie aankomst in België vroeg A. (...) via de Iraanse ambassade een scheiding aan. U diende naar de ambassade te komen om deze documenten te ondertekenen. Omdat u geen documenten meer had vroeg u uw moeder een nieuwe shenasnameh (identiteitsboekje) te gaan aanvragen. Ze liet uw huwelijk er niet meer in registreren en stuurde het document naar u op. Uw echtscheiding werd intussen in Iran via advocaten geregeld. U meent intussen te zijn gescheiden.

U vernam kort geleden van uw familie in Iran dat uw beide broers, I. (...) en H. (...), waren omgekomen. I. (...) zou in 1388 (2010) zijn opgepakt. U veronderstelde dat zijn arrestatie te maken kon hebben met de arrestatie van H. (...) bij de rellen in 1387 (2008). Na zijn arrestatie zou I. (...) in duistere

omstandigheden zijn overleden. U meende dat hij door de autoriteiten vermoord werd. U vernam tevens dat uw broer H. (...) die op penitentiër verlof was, van zijn vrijlating gebruik maakte om naar Turkije te vluchten en er een asielaanvraag in te dienen bij het UNHCR. Om een reden die u onbekend is keerde H. (...) terug naar Iran. Na zijn terugkeer werd hij gearresteerd en kwam hij in de loop van 2013 eveneens in duistere omstandigheden om het leven. Uw ouders startten een procedure om de dood van uw broers te onderzoeken. U vreest bij terugkeer naar Iran gezocht te worden door de autoriteiten voor de vermeende relatie op uw werk en omwille van de problemen die uw broers kenden met de autoriteiten.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw nieuwe originele shenasnameh (identiteitsboekje), een kopie van uw rijbewijs, een kopie van de eerste bladzijde van uw oude shenasnameh (identiteitsboekje), een kopie van uw kart e melli (nationale kaart), een kopie van de shenasnameh (identiteitsboekje) en de kart e melli (nationale kaart) van uw ex-partner A. N. N. A. (...), een kopie van de shenasnameh (identiteitsboekje) van uw moeder, een oproepingsbrief voor uw legerdienstplicht, een kopie van twee bladzijden van uw huwelijksboekje, een kopie van de shenasnameh (identiteitsboekje) van uw broer H. (...), een kopie van een document van het UNHCR in Turkije op naam van H. Q. (...) (aliasnaam van uw broer), een gerechtelijk document op naam van uw broer H. (...) m.b.t. een bevel tot vrijlating dd. 20/11/1386 (09/02/2008), een medisch verslag van de wetsdokter m.b.t. schotwonden die uw broer H. (...) opgelopen heeft, dd. 23/02/1388 (12/05/2009), een kopie van een ongedateerd intern document van de Revolutionaire Rechtbank aan de politie aangaande een niet nader bepaalde klacht van u, uw broer H. G. (...) en uw vader H'. G. (...) (volgens u in verband met de inbeslagname van uw wagen naar aanleiding van het schietincident waarbij uw broer H. (...) verwond raakte), een verslag van de wetsdokter m.b.t. het onderzoek naar het overlijden van uw broer H. (...) op 03/01/1392 (22/03/2013), een publicatie ter nagedachtenis van het overlijden van uw broer H. (...), een kopie van een krantenartikel dat volgens u handelt over de omstandigheden van het overlijden van uw broer H. (...), een document m.b.t. het regelen van de begrafenis van uw broer I. (...), kopieën van uw opleidingscertificaten uit Iran, een opleidingscertificaat van uw broer H. (...), een kopie van uw transportabonnement uit Iran, een kopie van uw werkbadge uit Iran, een loonfiche uit Iran, vier documenten van het Ministerie van Financiën dd. 30/11/1387 (18/02/2009), dd. 18/12/1387 (08/03/2009), dd. 29/01/1388 (18/04/2009), en dd. 02/02/1388 (22/04/2009) m.b.t. uw problemen op uw werk, een bewijs van een registratie van uw klacht onder nummer 12696 in het kader van uw problemen op uw werk, een attest van ontvangst van uw klacht dd. 06/02/1388 (25.04/2009), twee convocaties van het Ministerie van Arbeid en Sociale Zaken (dd. 12/02/1388 (01/05/2009) en dd. 08/02/1388 (27/04/2009) naar aanleiding van uw klacht, een intern document van het politiecommissariaat aan de directie van de politie voor Immigratie en Vreemdelingen dd. 01/08/1389 (23/10/2010) waarin informatie over uw verblijfplaats gevraagd wordt, drie originele foto's waarop u te zien bent vergezeld van uw echtgenote en haar familieleden, documenten m.b.t. uw scheidingsprocedure in Iran, een attest van wettelijke samenwoning in België met H. S. (...) (uw nieuwe partner), studentenkaarten uit België, proces-verbalen van de Belgische politie en medische attesten uit België. Na uw laatste gehoor stuurde u een kopie van een attest van celibaat, opgesteld door de Iraanse ambassade in Brussel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Aangaande uw problemen op uw werk voor het Ministerie van Financiën waarvoor u verwees naar enkele documenten van uw werk, zoals uw werkbadge, vier interne documenten van het Ministerie van Financiën (dd.02/02/1388 - dd.22/04/2009, dd.29/01/1388 - dd.18/04/2009, dd.18/12/1387 - dd.08/03/2009, dd.30/11/1387 - dd.18/02/2009), waarin u wordt aangemaand u aan de regels te houden, waarin u wordt attent gemaakt op disciplinaire maatregelen en zelfs ontslag indien u de regels niet naleeft en een attest van bewijs dat u een klacht heeft ingediend tegen uw ontslag – u zou zijn ontslagen omdat u niet voldeed aan interne voorschriften inzake kleding en houding en hiertegen een klacht hebben ingediend - dient vastgesteld te worden dat het bestaan van de door u aangehaalde beperkingen op uitzicht en kledij op zich niet volstaan om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. De door u aangehaalde beperkingen zijn immers gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Islamitische Republiek geldende rechtsregels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op de eerbiediging van het privé-leven niet absoluut is. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De eerbiediging van het privé-leven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Ook wat betreft de kledingvoorschriften voor vrouwen en mannen in Iran moet worden opgemerkt dat deze het gevolg zijn van de algemeen geldende islamitische regels inzake kledij. Eventuele problemen hieromtrent

behoren tot de gemeenrechtelijke sfeer en ressorteren aldus niet zonder meer onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Overigens stelde u na uw ontslag alsnog te zijn blijven werken in verschillende zwembaden in de stad. Wat betreft uw verklaring op uw werk te zijn beschuldigd van het hebben van een buitenechtelijke relatie met uw overste, A'. E. (...) (CGVS III, p.7-10), dient te worden vastgesteld dat u hiervan, in tegenstelling tot bovenstaand probleem op uw werk, geen enkel begin van bewijs neerlegt. Voorts had u weinig tot geen relevante informatie over de hele zaak. Hoewel u stelde dat A'. (...) uw overste en naaste collega was en bovendien een gehuwde vrouw, blijkt u niet op de hoogte wie haar echtgenoot was en wat voor werk hij deed. Voorts is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent tot welke etnische origine de vrouw behoorde (CGVS III, p.8,9). Verder stelde u niet te weten wie een klacht tegen u had kunnen indienen en of de klacht consequenties had voor A'. (...) (CGVS III, p. 8,9). U meende zelfs dat A'. (...) na alle heisa nog steeds op het ministerie is kunnen blijven werken. Gevraagd hoe dit mogelijk was en of ze dan geen problemen had ondervonden naar aanleiding van de onterechte aantijgingen stelde u daarover niet op de hoogte te zijn geweest (CGVS III, p.10). U stelt van de beschuldigingen op de hoogte te zijn gebracht door een dichte vriend/collega, de heer R. (...). Gevraagd naar de voornaam van uw vriend, bleek u die niet te kennen. Evenmin wist u of dit dossier door een bepaalde rechtbank werd behandeld (CGVS III, p.10). Voorts blijkt dat u zich na uw vertrek helemaal niet meer heeft geïnformeerd over de hele zaak. U stelde hierover dat u geen informatie heeft kunnen inwinnen bij uw ouders, onder meer omdat u zich niet goed voelde omwille van uw problemen die u in België kende met uw partner (CGVS III, p.11,12). Die uitleg is geenszins afdoende voor uw nalaten. Dat u voorgaande feiten niet heeft proberen te achterhalen, hoewel het hier elementen betreffen die deel uitmaken van de kern van uw vrees, is een houding die geenszins in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Hierbij dient overigens te worden gewezen op een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en deze van uw ex-partner A. (...). U stelde dat de problemen naar aanleiding van uw vermeende relatie met A'. (...) de directe vluchtaanleiding zou zijn geweest in 1388 (2009). U voegde hieraan toe dat uw ex-partner A. (...) jaloers reageerde op de telefoontjes die u kreeg van A'. (...) (CGVS III, p. 12). Uw ex-partner stelde echter dat u, toen u haar pas had leren kennen in 1386 (2007), al niet meer op het ministerie werkte (CGVS I A. (...), p.11). Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van uw beweerde vluchtaanleiding uit Iran, temeer daar u legaal Iran kon verlaten.

Voorts verklaarde u dat u vreesde dat u bij terugkeer naar Iran hetzelfde zal overkomen als uw broers die verschillende problemen met de Iraanse autoriteiten kenden. U vreesde in 2009 hetzelfde lot te moeten ondergaan als uw broers en onder meer daarom nam u de benen (CGVS III, p. 7).

Aan de geloofwaardigheid van het schietincident waarbij uw broer H. (...) door de politie beschoten werd en zo enkele kogels in zijn been kreeg (CGVS I, p. 3-7; p. 19), zoals blijkt uit het door u neergelegde document van de wetsdokter, wordt niet meteen getwijfeld. Dit schietincident kan, voor wat u betreft, echter niet gelijkgeschakeld worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Naar aanleiding van dit schietincident werden u en uw vader weliswaar eenmalig door de Iraanse autoriteiten opgeroepen omdat H. (...), toen hij door de politie werd beschoten, uw wagen bestuurde (CGVS I, p. 19). Na door de autoriteiten te zijn ondervraagd kon u echter beschikken en sindsdien werd u naar aanleiding van dit incident niet meer opgeroepen (CGVS I, p. 19-20). Bovendien kon u hierna Iran legaal met uw eigen paspoort verlaten (CGVS I, p. 11).

U beweerde weliswaar dat uw broer I. (...) naar aanleiding van de problemen van H. (...) is gestorven. Hij werd volgens u vermoord door de Iraanse autoriteiten (CGVS I, p. 2-6). Hoewel uit de door u neergelegde documenten blijkt dat I. (...) inderdaad is gestorven, heeft u echter geenszins aannemelijk gemaakt in welke context hij is gestorven. Toen u gewezen werd op het grote tijdsverloop tussen het schietincident waarbij H. (...) werd lastig gevallen en I.'s (...) arrestatie en overlijden, erkende u eigenlijk niet te weten waarom I. (...) werd opgepakt en gaf u toe dat hij voortdurend met de Iraanse autoriteiten problemen had: zo zat hij meerdere jaren in de gevangenis en had hij een juridisch dossier (CGVS I, p. 6). Uit voorgaande vaststellingen blijkt bijgevolg niet meteen een verband met dit schietincident. Voorts werd u gevraagd om bewijsstukken neer te leggen ter staving van I.'s (...) juridische problemen (CGVS I, p. 7). Er dient echter vastgesteld te worden dat u tot op heden geen enkel (juridisch) document ter staving van diens juridische problemen heeft neergelegd. Nochtans blijkt uit uw administratieve dossier dat u wel juridische documenten (zoals een verslag van de wetsdokter) in een andere context kon neerleggen. Gelet op het feit dat u hiervan geen documenten neerlegde hoewel dit redelijkerwijs van u kan worden verwacht, heeft u de door u beweerde context van I.'s (...)

overlijden geenszins aannemelijk weten te maken. Hoe dan ook gaf u tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal nog toe dat de Iraanse autoriteiten geen verband legden tussen u en de problemen van I. (...); naar aanleiding van I.'s (...) juridische problemen werd u nooit door de Iraanse autoriteiten opgeroepen en kwam u zelf niet in de problemen (CGVS I, p. 18-20).

Ook aan de geloofwaardigheid van het overlijden van uw broer H. (...) op 03/01/1392 (22/03/2013), verschillende jaren na uw vertrek, wordt geenszins getwijfeld. Dit blijkt immers uit de door u neergelegde documenten, meer bepaald een attest van de wetsdokter met betrekking tot het onderzoek naar het overlijden van uw broer H. (...) en een publicatie ter nagedachtenis van het overlijden van uw broer H. (...). Nergens uit deze door u neergelegde documenten blijkt echter de oorzaak van zijn dood of de door u beweerde context van zijn overlijden. U beweerde dat uw broer door de Iraanse autoriteiten zou zijn vermoord (CGVS I, p. 2-6). Uit de door u neergelegde krantenartikels, die volgens u handelen over uw broer H. (...), blijkt echter hoogstens dat een niet nader genoemd persoon vermoord werd, dat de autoriteiten een onderzoek naar zijn dood zijn gestart, dat het een drugsdelict zou betreffen en dat ze hierbij verschillende leden van een drugsbende hebben aangehouden.

Uit niets blijkt bijgevolg dat de autoriteiten bij het overlijden van respectievelijk I. (...) en H. (...) zouden zijn betrokken en dat u naar aanleiding van hun overlijden bij terugkeer naar Iran een verhoogd risico op vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou moeten koesteren. Dit wordt bijkomend bevestigd door het feit dat het hoogst opvallend en erg eigenaardig is dat u van uw broers' problemen met de Iraanse autoriteiten, die nochtans reeds voor uw vertrek uit Iran zouden begonnen zijn, niets vertelde tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken ondanks uw expliciete bewering op het Commissariaat-generaal dat u in 2009 reeds vreesde hetzelfde lot te moeten ondergaan als uw broers. U verklaarde toen enkel dat u door de politie werd opgepakt en twee dagen vastgehouden omdat u verdacht werd van afpersing (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.1). Hierop gewezen, ontkende u ooit verdacht geweest te zijn van afpersing (CGVS III, p. 7), hetgeen bezwaarlijk als afdoende uitleg hiervoor kan worden beschouwd. Dat u de problemen van uw broers niet vermeldde bij uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees naar aanleiding van hun problemen eveneens in de problemen met de Iraanse autoriteiten te komen. Dat hieraan slechts weinig geloof kan worden gehecht, blijkt tot slot uit het feit dat u in België meermaals naar de Iraanse ambassade bent gegaan om onder andere documenten voor uw scheiding te tekenen en om een akte van celibaat te gaan halen. Dat u zich tot de Iraanse ambassade in België heeft gericht is, gezien uw beweerde profiel van een door de Iraanse autoriteiten gezochte burger, hoegenaamd niet in overeenstemming te brengen met een vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten.

Aangaande uw problemen met uw partner A. (...) met wie u in een echtscheidingsprocedure was verwickeld – u legde hiervan talrijke gerechtelijke documenten uit Iran neer – en met haar in België verblijvende familie – u legde ter staving van deze feiten documenten van verschillende politiediensten neer –, kan gesteld worden dat deze problemen van privaatrechtelijke en strafrechtelijke aard zijn. Zulke problemen ressorteren op zich niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming. Uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende gerechtelijke instanties in Iran uw echtscheiding behandelen. Volgens uw verklaringen bent u intussen gescheiden (CGVS III, p. 4). Voor problemen met uw in België verblijvende voormalige schoonfamilie dient u zich te wenden tot de hiertoe bevoegde autoriteiten in België.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt geenszins getwijfeld. Wat betreft de kopie van een intern document van de Niruye Entezami (reguliere politie) aan de directeur van de Politie voor Immigratie en Vreemdelingen, waarin informatie wordt gevraagd waar u zich kan bevinden, die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat om bewijskrachtig te zijn, documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, hetgeen hier geenszins het geval is. Dit wordt bevestigd door het feit dat het hoogst merkwaardig is dat u aan dit intern document zou geraakt zijn. Hiermee geconfronteerd, kon u enkel zeggen dat uw advocaat dit document voor u bemachtigd had, maar dat u niet wist hoe uw advocaat hieraan geraakt was (CGVS III, p. 6-7). Overigens betreft het een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken; bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat in Iran veel 'valse echte' documenten tegen betaling kunnen verkregen worden, hetgeen u ook bevestigde (CGVS III, p. 7). Wat betreft de door u aangehaalde mentale gezondheidsproblemen geattesteerd door brieven van de afdeling psychiatrie, dient te worden opgemerkt dat deze attesten geen uitsluitel geven over de oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Uit de medische verslagen van de heelkundige ingrepen aan uw neus en rug blijkt niet dat de door u aangehaalde psycho-medische problemen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria

vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3, 8 en 14 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 “en volgende”, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens meent verzoekende partij dat “de algemene rechtsbeginselen, zoals het recht op een eerlijke behandeling van zijn zaak”, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden.

2.2.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166 392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke manier zij de artikelen 49, 49/2 “en volgende” en 52 van de vreemdelingenwet geschonden acht en het is de Raad ook niet duidelijk hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 49 van de vreemdelingenwet heeft enkel betrekking op de verblijfsrechtelijke toestand van erkende vluchtelingen in het Rijk en is derhalve niet op verzoekende partij van toepassing zodat de schending van deze bepaling niet dienstig kan worden aangevoerd. Artikel 49/2 van de vreemdelingenwet heeft enkel betrekking op de verblijfsrechtelijke toestand van personen aan wie de subsidiaire beschermingstoestand werd toegekend en is derhalve niet op verzoekende partij van toepassing zodat de schending van deze bepaling evenmin dienstig kan worden ingeroepen. De Raad ziet ten slotte niet in op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52 van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 52 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Door het niet verduidelijken van de wijze waarop deze artikelen werden geschonden is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die

in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. Waar verzoekende partij in haar betoog een summiere samenvatting geeft van het door haar voorgehouden asielrelaas en stelt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, wijst de Raad verzoekende partij erop dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278), aangezien zij, om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, concrete argumenten dient aan te brengen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Voorts bemerkt de Raad dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging geenszins volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Immers moet elke asielaanvraag op individuele wijze onderzocht worden, waarbij de asielzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire bescherming.

2.2.6.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat het bestaan van de door verzoekende partij aangehaalde beperkingen op uitzicht en kledij op haar werk voor het Ministerie van Financiën op zich niet volstaan om ten aanzien van verzoekende partij een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden en dat problemen omtrent de kledingvoorschriften voor vrouwen en mannen in Iran tot de gemeenrechtelijke sfeer behoren en niet zonder meer onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming ressorteren, meent verzoekende partij dat haar problemen op haar werk voor het Ministerie van Financiën wel degelijk onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vallen. Verzoekende partij kan zich niet vinden in de motivering van verwerende partij en betoogt dat verwerende partij artikel 8 EVRM schendt daar waar zij meent dat de inbreuk van de Iraanse overheid op het privéleven van verzoekende partij (ontslag wegens het niet naleven van kledingvoorschriften en houding en daden van vervolging die daaruit voortvloeien) niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie valt. Het is duidelijk dat verzoekende partij in Iran gediscrimineerd (artikel 14 EVRM) en vervolgd werd omwille van haar afwijkende levenshouding en religieuze opvattingen. Haar overtuiging botst met de religieuze opvattingen en kledingvoorschriften in Iran en zij kan zich er derhalve niet vrij ontplooien. In ieder geval betreft haar ontslag omwille van haar afwijkende houding en kleding een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet, aldus verzoekende partij.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat verwerende partij op uitgebreide wijze motiveert waarom het bestaan van de door verzoekende partij aangehaalde beperkingen op uitzicht en kledij op zich niet volstaan om ten aanzien van haar een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Verwerende partij wijst er met name op dat de door verzoekende partij aangehaalde beperkingen gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden en algemene in de Islamitische Republiek geldende rechtsregels betreffen. Zij merkt tevens op dat het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut is en dat het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Ook wat betreft de

kledingvoorschriften voor vrouwen en mannen in Iran moet worden opgemerkt dat deze het gevolg zijn van de algemeen geldende islamitische regels inzake kledij en eventuele problemen hieromtrent behoren tot de gemeenrechtelijke sfeer en ressorteren aldus niet zonder meer onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, aldus verwerende partij. Ten slotte wijst verwerende partij er nog op dat verzoekende partij na haar ontslag op haar werk voor het Ministerie van Financiën nog kon blijven werken in verschillende zwembaden in de stad. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met bovenstaand betoog dat haar problemen wel degelijk onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vallen, niet verder komt dan het louter tegenspreken van de conclusie van verwerende partij, hetgeen echter niet van aard is desbetreffende motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.7.1. Waar verwerende partij betreffende de verklaring van verzoekende partij op haar werk te zijn beschuldigd van het hebben van een buitenechtelijke relatie met haar overste vaststelt dat verzoekende partij hiervan geen enkel begin van bewijs neerlegt, dat zij over de hele zaak weinig tot geen relevante informatie had en dat zij zich na haar vertrek helemaal niet meer geïnformeerd heeft over de hele zaak, legt verzoekende partij aangaande het feit dat zij zich niet meer heeft geïnformeerd uit dat het een delicate kwestie betrof en dat zij niet meer geconfronteerd wou worden met deze affaire. Tevens dient rekening gehouden te worden met haar problemen met haar echtgenote in België en zij meent dat het feit dat zij zich hieromtrent niet meer geïnformeerd heeft haar niet kan worden verweten, gezien de gespannen familiale context waarin zij zich bevond.

2.2.7.2. De Raad bemerkt evenwel dat het feit dat verzoekende partij een rechtszaak vreesde omwille van het onderhouden van een relatie met een gehuwde vrouw/collega voor verzoekende partij de reden was om Iran te verlaten. Van verzoekende partij mag dan ook verwacht worden dat zij op een correcte wijze op de hoogte zou zijn van de problemen welke zich desbetreffend nog zouden hebben voorgedaan na haar vertrek uit Iran daar deze informatie verzoekende partij zou hebben toegelaten om haar eigen huidige situatie beter in te schatten. Het zich niet terdege informeren via familie, met wie zij verklaart nog contact te hebben (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 29/07/2013, p. 11-12), over de stand van zaken doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekende partij niet meer geconfronteerd wou worden met deze delicate zaak en dat zij zich in België bovendien in een gespannen familiale context bevond, kan geenszins als afdoende uitleg worden aanvaard voor het nalaten zich verder te informeren over deze zaak gelet op het belang van dergelijke informatie teneinde haar eigen situatie, in het bijzonder het al dan niet bestaan van een gerechtelijke vervolging – eventueel veroordeling – beter in te schatten. Het aangaande niet betonen van enige interesse hypothekeert dan ook verder de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielaanvraag.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de motieven in de bestreden beslissing dat verzoekende partij omtrent deze zaak geen enkel begin van bewijs neerlegt en dat zij voorts weinig tot geen relevante informatie had over de hele zaak, door verzoekende partij in haar verzoekschrift ongemoeid worden gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.8. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoekende partij en deze van haar ex-partner omtrent de problemen naar aanleiding van haar vermeende relatie met haar overste, meer in het bijzonder dat gelet op de gespannen verhouding tussen hun beiden de verklaringen van haar ex-echtgenote niet betrouwbaar zijn, kan door de Raad niet worden ingezien waarom de ex-echtgenote van verzoekende partij bewust desbetreffend valse verklaringen zou afleggen wetende dat bij het louter afleggen van dergelijke verklaringen zij het welslagen van haar persoonlijke asielaanvraag zwaar op de helling zet. Onderhavig argument kan derhalve door de Raad niet worden aanvaard.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij inzake de vaststelling dat zij tot op heden geen enkel (juridisch) document ter staving van de juridische problemen van haar broer I. heeft neergelegd, oppert dat zij al het mogelijke gedaan heeft om documenten bij te brengen, maar dat men evenwel van haar niet kan verwachten dat zij documenten zou bijbrengen die de Iraanse autoriteiten in een slecht daglicht stellen, meent de Raad dat deze uitleg geenszins kan overtuigen, daar, zoals ook door verwerende partij terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoekende partij wel juridische documenten kon neerleggen in een andere context, zoals het verslag van de wetsdokter in verband met het door

verzoekende partij aangehaalde schietincident waarbij haar broer H. door de politie beschoten werd en zo enkele kogels in zijn been kreeg. Daar verzoekende partij omtrent de juridische problemen van haar broer geen enkel document neerlegde, terwijl dit nochtans redelijkerwijs van haar kan worden verwacht, heeft zij de door haar beweerde context van het overlijden van haar broer I. geenszins aannemelijk gemaakt.

Daarenboven stelt de Raad vast dat door verwerende partij tevens opgemerkt wordt dat verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal toegaf dat de Iraanse autoriteiten geen verband legden tussen haar en de problemen van I. en dat zij nooit door de Iraanse autoriteiten werd opgeroepen of in de problemen kwam naar aanleiding van de juridische problemen van I.. Verzoekende partij laat deze laatst vermelde motivering ongemoeid waardoor deze eveneens als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij omtrent de vaststelling van verwerende partij dat zij van haar broers' problemen met de Iraanse autoriteiten, die nochtans reeds voor haar vertrek uit Iran zouden begonnen zijn, niets vertelde tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken ondanks haar expliciete bewering op het Commissariaat-generaal dat zij in 2009 reeds vreesde hetzelfde lot te moeten ondergaan als haar broers, argumenteert dat haar broers op dat ogenblik nog in leven waren en dat zij zich toen op haar eigen problemen concentreerde, wijst de Raad verzoekende partij erop dat zij nochtans zelf tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal heeft aangegeven in 2009 reeds te vrezen hetzelfde lot te moeten ondergaan als haar broers (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 29/07/2013, p. 7). De vaststelling dat verzoekende partij, ondanks deze verklaring tijdens haar gehoor op het CGVS, op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakt van de problemen van haar broers en enkel verklaart dat zij door de politie werd opgepakt en twee dagen vastgehouden werd omdat zij verdacht werd van afpersing, hetgeen zij later overigens tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal ontkent, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voorgehouden vrees naar aanleiding van de problemen van haar broers eveneens in de problemen met de Iraanse autoriteiten te komen.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij betreffende de opmerking in de bestreden beslissing dat zij in België meermaals naar de Iraanse ambassade is gegaan om onder andere documenten voor haar scheiding te tekenen en om een akte van celibaat te gaan halen, hetgeen, gezien haar beweerde profiel van een door de Iraanse autoriteiten gezochte burger, niet in overstemming te brengen is met een vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, aangeeft dat zij zich enkel tot de Iraanse ambassade heeft gericht in het kader van haar echtscheidingsprocedure en dat zij geenszins de bescherming gezocht heeft van de Iraanse autoriteiten, wijst de Raad verzoekende partij erop dat zij zich niettemin tot de Iraanse overheid heeft gericht, hetgeen een houding betreft die geenszins in overeenstemming te brengen is met het gedrag dat kan verwacht worden van een persoon die zijn autoriteiten vreest daar zij onder andere hierdoor aan deze autoriteiten onomstotelijk te kennen geeft waar zij heden verblijf houdt.

2.2.12. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de vaststelling op zich dat haar twee broers om het leven zijn gekomen en dat er bewijzen zijn van een schietincident en van problemen met de politie en het Iraanse gerecht, sterke indicaties zijn die erop wijzen dat verzoekende partij problemen kan verwachten in geval van terugkeer naar Iran, wijst de Raad verzoekende partij erop dat uit wat voorafgaat is gebleken dat verzoekende partij in verband met het schietincident waarbij haar broer H. door de politie werd beschoten slechts eenmalig werd opgeroepen door de Iraanse autoriteiten, daarna kon beschikken, sindsdien naar aanleiding van dit incident niet meer werd opgeroepen en bovendien hierna Iran legaal met haar eigen paspoort kon verlaten en dat voorts uit niets blijkt dat de autoriteiten zouden zijn betrokken bij het overlijden van haar broers. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij omwille van de problemen en het overlijden van haar broers bij terugkeer naar Iran een verhoogd risico op vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

2.2.13.1. In verband met de motivering van verwerende partij omtrent de door verzoekende partij neergelegde kopie van een intern document van de Niruye Entezami (reguliere politie) aan de directeur van de Politie voor Immigratie en Vreemdelingenzaken, en meer bepaald betreffende de opmerking dat het hoogst merkwaardig is dat verzoekende partij aan een intern document van de Niruye Entezami aan de directeur van de Politie voor Immigratie en Vreemdelingen zou geraakt zijn, herhaalt verzoekende partij dat dit stuk door haar advocaat werd bekomen en meent zij dat het niet relevant is hoe haar advocaat dit stuk bekomen heeft, waardoor zij dit dan ook niet gevraagd heeft.

2.2.13.2. De Raad meent vooreerst dat de uitleg van verzoekende partij dat desbetreffend stuk werd bekomen door haar advocaat en dat zij niet weet hoe haar advocaat dit stuk bekomen heeft op geen enkele manier afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing dat het hoogst merkwaardig is dat verzoekende partij (of haar advocaat) aan dergelijk intern document geraakt zou zijn.

Voorts wijst de Raad er nog op dat inzake dit interne document van de Niruye Entezami (reguliere politie) aan de directeur van de Politie voor Immigratie en Vreemdelingenzaken door verwerende partij tevens wordt opgemerkt dat het een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken en dat bovendien uit de informatie waarover verwerende partij beschikt blijkt dat in Iran veel 'valse echte' documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Deze motiveringen worden door verzoekende partij ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

Daarenboven dient er op te worden gewezen dat, zoals ook door verwerende partij terecht wordt aangehaald, aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.14. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.15. Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.16. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.17. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 22 en 23) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 13 mei 2013, 10 juni 2013 en 29 juli 2013 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.18. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van

verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.19. Uit wat voorafgaat kan dan ook door de Raad geen oneerlijke behandeling van onderhavige zaak worden vastgesteld.

2.2.20. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT